

Hodnotiaca správa o súťažných inscenáciách

FEDIM 2024

Stupeň súťaže: 2.

Región/kraj: Nitriansky

Názov podujatia: Na Scénu 2024

Termín a miesto konania: 26.- 28.4. 2024

Meno a priezvisko porotcu, ktorý vypíňa hodnotenie: Mgr. et Mgr. art. Alexandra Rychtarčíková

Názov divadelného súboru: Modré divadlo, Vráble

Názov súťažnej inscenácie: *Evanjelium o konci sveta*

Hodnotenie:

Tvorcovia si pre svoju inscenáciu zvolili náročnú tému príchodu konca sveta. Prácu si sťažili aj tým, že pracovali s viacerými predlohami – samotnými Evanjeliom podľa Jána, proroctvami Alice Nutter a knihou *Dobré znamenia* od Neila Gaimana a Terryho Pratchetta. Množstvo zdrojového materiálu a zvolený režijný prístup, zameraný na princípy koláže a fragmentarizácie oslabili čitateľnosť inscenácie aj napriek jej silnému a aktuálnemu posolstvu.

Prostredníctvom inscenácie nám tvorcovia odhaľujú príbeh Adama, ktorý prinesie svetu skazu, a to aj napriek snahám anjelov i démonov tomu zabrániť. Tvorcovia sa zameriavajú na jeho detstvo, pričom jednotlivé scény striedajú s proroctvami Alice Nutter a víziami z evanjelia, hovoriacimi o konci sveta a ľudstva. Kým scény z detstva sú skôr civilné, štyri herečky stvárňujú skupinu kamarátov pri rôznych detských hrách, scény zjavení sú nabité mystickou až transcendentálnou atmosférou. Práve tieto biblické obrazy sú v inscenácii významovo i emocionálne najsilnejšie – tvorcovia pracujú s jednoduchou ale výpovednou symbolikou a prírodnými materiálmi. Minimalizmus bielych kostýmov, tváre herečiek s namaľovanými ukážkami textov proroctiev, ako aj práca s kvapkajúcou vodou, zaveseným konárom, jablkom, hlinou či dymostrojom pôsobia sugestívnym dojmom a výtvarne sú veľmi zaujímavé. Oceniť treba aj hudobnú zložku, tvorenú priamo na scéne hrou na malú harmoniku a prednesom textu do mikrofónu s mystickým efektom ozveny.

V scénach Adamovho života využili tvorcovia civilnejší herecký prejav, súčasný jazyk, vrátane slangu, a zakomponovali do nich hravosť a vtip. Na jednej strane to prinieslo odľahčenie ťaživej témy o konci sveta, na druhej to v kontexte celku, v porovnaní s pútavými

mystickými obrazmi, pôsobilo nesúrodo. Zvolená fragmentárnosť s množstvom odkazov na ďalšie témy (pálenie čarodejníc, bylinkárstvo, odbočka o psom prežívaní, ekologická kríza, príchod mimozemšťanov, umelá inteligencia a ďalšie) vo výsledku spôsobili strácanie sa v deji a znemožnenie pochopenia naznačených postáv. V rámci štruktúry boli jednotlivé scény nevyvážené aj svojou dĺžkou, resp. dôrazom, ktorý im tvorcovia venovali – tie významovo kľúčové boli niekedy krátke, a preto aj nejasné, tým významovo menej dôležitým a okrajovým bol venovaný priveľký priestor, časovo i textovo. To potom ovplyvnilo aj tempo, ktoré pri dlhých a menej podstatných scénach upadalo.

Záver inscenácie nesie výrazné posolstvo: „keď nenastal šťastný koniec, tak to ešte nie je koniec“. Táto replika násobí čistotu detského pohľadu na koniec sveta. Na druhej strane sa v závere prirýchlo pointuje niečo, čo v rámci plynutia deja a jednotlivých mozaikových scén nie je bez prečítania anotácie dostatočne zrozumiteľné. Aj napriek významnej výtvarnej a hudobnej zložke, vďaka ktorým tvorcovia veľmi úspešne vybudovali mystickú atmosféru, sme sa najmä kvôli dramaturgickým nedostatkom rozhodli inscenáciu nevybrať pre postup ďalej.

V Bratislave, dňa 04.05.2024